

30

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 5
1927

Vsebina:

Jubilejna kmetijska razstava	65	Opazovalne postaje	75
Oskrbovanje čebel v A.-Ž. panjih	66	Kvalifikacija matic	75
Doneski k vprašanju, ali tudi stara ma- tica pred rojem poje	69	Društvene vesti	76
Prvi spomladanski izlet	71	Vesti iz podružnic	77
Tudi navaden dogodek	72	Čebelarjenje na otoku Rabu	79
		Drobiž	80

Čebelarско društvo za Slovenijo (Blagovni oddelek) v Ljubljani

izdeluje v svoji novo ustanovljeni, najmoderneje urejeni delavnici

SATNICE

na dva načina, in sicer navadne, ki so izdelane potom **potapljanja**
in pa **na dva valjarja** izvršene, ki ostanejo vedno tudi v mrazu
prožne in elastične, da se ne lomijo.

Prodajam

6 obljudenih A.-Ž panjev, dobro pre-
zimljenih, močnih

4 prazne A.-Ž. panje

8 praznih Kunčevih panjev.

Cena po dogovoru.

Jakob Rozman, Leskovec št. 53,
p. Črešnjevec.

Cenjenim čebelarjem priporočam:

Lep žagan les za okvire

132 cm dolg, 2,5×0,5 cm, za komad
50 para

132 cm dolg, 2,5×1,0 cm z urezkom
za satnice, za komad Din 1'—

Stiskalnice za vosek, sistem g. Jurančič,
posodica 10 l, za komad Din 300'—

Ivan Podgoršek, čebelar in mizar
Breg pri Ptuj.

Prva jugoslovanska izdelovalnica satnic

AMBROŽIČ

MOJSTRANA, GORENJSKO

Razpošilja satnice iz čistega čebelnega voska po nizki ceni ali jih zamenja za
vosek in voščine. Izdeluje iz poslanega voska satnice proti plačilu za izdelo-
vanje, po nizki ceni. Kupuje tudi vosek, voščine in žive čebele (Kranjiče).

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

V Ljubljani, dne 1. maja 1927. / Številka 5.
Letnik XXX.

Jubilejna kmetijska razstava.

Čebelarški oddelek.

čebelarjem moramo javiti nekatere podatke, ki se tičejo jubilejne prireditve.

Čebel. odseku razstavnega odbora pripadajo gospodje: Josip Verbič kot član odbora, Adolf Arko,

Ivan Elsner, Martin Humek, Jože Okorn in Ivo Verbič.

Vsaka stroka, torej tudi naša, bo obsegala strokovnopoučni del, orodje, stroje in pridelke.

Naš strokovnopoučni del naj pokaže, kako se je čebelarstvo razvijalo glede orodja, panjev, čebelnjakov, paše, prevazanja, množine in kakovosti produktov ter eksporta. Predstava naj predoči, kako so čebelarili naši predniki in kako in s kakšnimi sredstvi ter s kakšnim uspehom izrabljamo mi današnjo slabejšo čebelarstvo pašo.

Poleg predmetov v poučnem oddelku bomo razstavili čebelarstvo orodje, panje in stroje, ki so jih izumili, izpopolnili ali jih samo proizvajajo naši čebelarji in obrtniki. Tu naj razstavijo vsi, ki hočejo s svojimi izdelki glede cene, oblike ali drugih

prednosti tekmovati z že znanimi proizvajalci ali prodajalci.

V tretjem oddelku, kjer naj bi se po možnosti udeležili vsi boljši čebelarji, bodo razstavljeni vsakovrsten med v različnih posodah, nadalje vosek in žive čebele.

Končno bodo na razstavi tudi izdelki iz medu in voska: medeno pecivo, medica in drugo.

Izdatki, ki jih bodo imeli razstavljalci, bodo malenkostni. Razstavni prostor bo brezplačen. Voznina za blago bo polovična ali po možnosti zastonj. Razvrstitev predmetov na razstavi, njih varstvo, vrnitev ali prodajo bo izvršil odbor. Osebna navzočnost ne bo potrebna.

Za razstavljene predmete so določena priznanja, diplome, kolajne in denarne premije.

O letošnji letini ne vemo, kako bo uspešna. Smemo pa upati, da bo po tolikih »suhih« letih vendar že zasijalo lepše solnce in da bodo letos vse naše posode polne medu. Nujno prosimo vse čebelarje, ki se nameravajo ob ugodni letini udeležiti razstave, naj nam to takoj javijo po dopisnici. Isto prošnjo imamo glede orodja, panjev,

voska, živih čebel in glede predmetov, ki imajo poučno ali zgodovinsko vrednost. Do čebelarjev se obračamo tudi s prošnjo, naj opozore na razstavo ter javijo pogoje izdelovalcem čebelarskih potrebščin.

Od razstave bodo imeli dobiček najbolj čebelarji. Eni bodo izpopolnili svoje zna-

nje, drugi si bodo z odlikovanji pridobili najboljšo reklamo za svoje proizvode.

Dopise in prijave pošiljajte Odboru za jubilejno kmetijsko razstavo, čebelarski odsek, v Ljubljani.

Kmetijska družba.

Oskrbovanje čebel v A.-Ž. panjih.

Fr. D. Jug.

III.

Naravna čebelna skrb za zimo.

Bog je obdaril čebele z mnogimi popolnejšimi čutili nego druge živali. Med drugimi imajo tudi to čutilo, da nabirajo živež ne le za vsakdanjo potrebo, ampak ga spravljajo tudi za zimo, ker čutijo, da pride zanje čas, ko jim ne bo mogoče izletavati v naravo ter bodo morale živeti le od letnih prihrankov.

Pri izrojencu in pri takem panju, ki smo mu staro matico odvzeli, opazujemo, da med časom, ko se mu godni nova matica ter dokler se ne spraši in prične zalegati, nanašajo čebele nabrani med v medišče, v plodišču pa odlagajo samo obnožino. Že med tem časom se pojavlja pri njih naravna skrb za zimo, da odločujejo med od obnožine. In res, maja ali junija meseca, ako je paša dobra ter vreme ugodno, nabere največ medu močni in normalno razviti panji, torej baš v času, ko v panju ni zalege. Čebele nanašajo v medišče z največjo marljivostjo med ter ga odlagajo v celice kar navskriž, kamorkoli katera more. Mlade in druge čebele pa, ki ne izletavajo na pašo, to tekočino zopet vsrkavajo in jo predelavajo (goste). Tedaj šele dobi nanošeni nektar pravi duh in okus po medu ter postane trpežen, da se ne skvari. Čebele predelani med zopet odlagajo v celice in čakajo z njim še toliko

časa, da preobilna voda izhlapi iz njega ter se zgosti. Nato ga šele prično znašati na stalno mesto in ga skrbno zadelajo z voščenimi pokrovc.

Marsikateri čebelar med tem časom večkrat poželjivo pogleda v medišče, koliko imajo čebele pokritega medu. Čebele pa pri tem opraviu prav nič ne mislijo na to, da delajo in se trudijo za čebelarja, pač pa zase in za svoje potomce, da bodo to skrbno spravljeno zalogo imele za zimo, dasi je šele mesec maj ali pa junij. Čebele so neutrudljive, ne poznajo nikakega lenarjenja, ampak če jim vreme dopušča, nosijo ven in ven, dokler je paše kaj. Ako je vreme ugodno in paša izdatna, zalije močno živalni panj v nekoliko tednih celo medišče do zadnje celice. Tedaj šele ima pravico čebelarjevaroka, da poseže vmes in naredi prostor za nadaljnjo bero. Zato ravna neusmiljeno in krivično tisti čebelarji, ki so tako nestrpni, da čebelam poberejo med, ko ga je komaj četrtno pokritega. Ne mudi se čebelam izprazniti medišča poprej, nego da imajo dve tretjini ali pa vsaj nad polovico satja pokritega, posebno še v času, ko je plodišče prazno. Nikoli pa ne smemo čebelam vsega medu vzeti, posebno ne ob času, ko prične mlada matica zalegati. Zgodi se lahko, da se paša nenadno utrga in čebele ostanejo na »suhem«. Pri vsakem točenju pustimo vsakemu panju vsaj 5 kg medu. Ako ga ni v plodišču toliko, jim ga moramo pustiti pa v medišču.

Priprava za zimo.

Po rojilni dobi julija meseca se prične v panjih zimsko doba. Ko je nova matica že zaleгла nekaj satov, prično čebele donašati med in obnožino okoli gnezda v plodišču. V medišče pa ne donašajo več medu, razen ob izdatni paši (gozdni). Ako bi pa paša sploh prenehala, prenesejo še tisti odkriti med, kar ga je v medišču, v plodišče. Zadelanega ali pokritega medu se pa ne lotijo, razen v skrajni sili, ako bi jim primanjkovalo v plodišču hrane.

Čebelarjeva naloga je, da med tem časom panje opazuje, kako se razvijajo. Pregledati moramo zdaj pa zdaj tudi plodišča tistim panjem, ki so dobili to leto nove mlade matice, ali pravilno zalegajo. Ako opazimo v kakem panju, da je kljub zadostni medeni zalogi le malo zalege in še ta raztresena po satju, potem matica ni dobra. Ta panj moramo »vzeti na piko« in ga v 14 dneh še enkrat pregledati. Pri opazovanju naj čebelar tudi pazi, da je v plodišču satje pravilno urejeno. V gnezdu mora biti samo čisto čebelno delo, ki je do tal izdelano. Ako opazi v kakem panju, da je mlada matica zastavila gnezdo bolj pri enem kraju, naj celo gnezdo toliko premakne, da bosta ob straneh po eden ali dva sata za med in obnožino.

Na podlagi opazovanj čebelar že lahko presodi, koliko panjev bo dobrih za pleme in katere bo treba podreti, oziroma združiti. Na te, ki jih misli zazimiti, mora sedaj obračati še večjo pozornost.

Združevanje čebelnih družin.

Ako čebelarimo že več let v A.-Ž. panjih ter jih imamo že večje število obljudenih, pa ob kaki slabi letini niso baš močni, si lahko pomagamo na tale način: V začetku avgusta meseca pregledamo še enkrat vse panje. Tisti, ki se nam zdi slab, ali pa tisti, katerega smo že pri prejšnjih opazovanjih zaradi kake napake »vzeli na piko«, združimo z onim panjem, ki ima sicer dobro matico, a je zaradi kakega drugega vzroka zaostal za drugimi. Lahko pa sto-

rmo tudi tako, da naredimo iz treh panjev dva. Vsakemu panju damo polovico zalege in ometamo z ostalega satja vsakemu polovico mladih čebel. V tem primeru moramo panjema iz previdnosti poprej matici ujeti in ju zapreti v maticnici. Čez 12 ur ju že lahko izpustimo.

Pri združevanju pa že lahko tistim panjem, ki jih mislimo zazimiti, izmenjamo slabejše sate in slabe matice z boljšimi. Če je mogoče, odstranimo izpraznjeni panj za nekaj dni ali pa ga s kako stvarjo pregrnemo, da se čebele, ki so iz njega izletavale, navadijo leteti v druge sosedne panje.

Zakaj moramo združevati že v začetku meseca avgusta?

Ako so panji zaradi slabe letine ali iz drugih vzrokov postali lahki, maloživalni, ali pa, če družine sploh niso bile močne zaradi slabega satja ali kake bolezni ali spričo napačnega ravnanja, je združevanje najboljšo zdravilo za izboljšanje panjev na moči. V združenih panjih je tedaj več mladih čebel in zalege; od te si panji opomorejo do ajdove paše, ki jo lahko s pridom izrabijo. Matice v močno živalnih panjih tudi med ajdovo pašo še močno zalegajo. Potem imajo panji veliko mladice; zimo pa prebijejo le tiste čebele, ki so se izglele v avgustu in septembru mesecu. Ako bomo prezimili mnogo mladih čebel, se bodo panji spomladi, ako se ne primeri kaka izredna nesreča, mnogo hitreje razvijali.

Veliko žrtev mora doprinesti čebelar, ako mora baš pred ajdovo pašo kak panj proti svoji volji izprazniti zaradi združitve. A ta škoda je le navidezna, kajti ako zazimimo močne panje, dosežemo spomladi gotovo tolikšen uspeh, da bomo prazne panje zopet obljudili bodisi z narejenimi ali pa z naravnimi roji.

Sicer pa ni napačno, ako imamo posebnih panjev, n. pr. eksportovcev, za pridelovanje satja, da vsako jesen nekaj panjev izpraznimo ter jih spomladi obljudimo z naravnimi roji na celih satnicah, da na

ta način pridelujemo lepo novo satje za izmenjavo starega.

Združevanje družin jeseni po ajdovi paši pa je le prisiljeno delo, ki ne rodi zaželenega uspeha. To pa zato, ker so bili panji med ajdovo pašo preslabi na živilih ter niso nabrali zadosti živeža. Matice v slabih panjih pa tudi niso tako obilo zalegale. Tako nas zaloti čas zazimljenja brez zadostne zaloge in čebelne moči v panju.

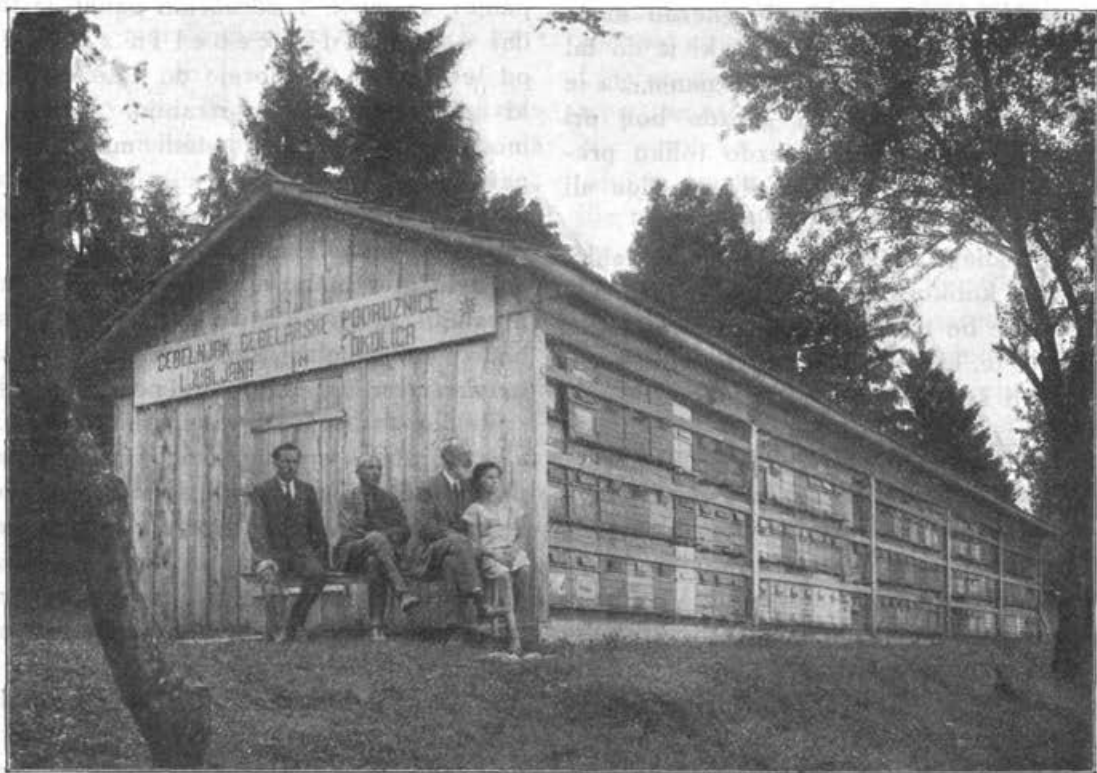
Dokler bomo jeseni združevali lahke panje brez mladice in zraven še krmili, toliko časa ni upanja, da bi spomladi pravočasno postali močni.

Ako združujemo in vse potrebno uredimo v panjih že pred ajdovo pašo, nimamo jeseni drugega posla, nego da jim uredimo zimsko zalogo. Ako je imajo preveč, jim jo odvezamemo, ako pa premalo, jim jo dodamo. Ako je bila letina dobra, smo iztočili medišča že pred združenjem. Sedaj pa jim vzamemo samo toliko medu,

kolikor ga imajo preveč. Pred zimo nas čaka le še delo: da izpraznimo medišča, panje zapažimo ter spravimo satje.

Kjer pa jesenske, ajdove paše sploh ni, tam je pa itak treba, da združujemo panje in vse potrebno uredimo že meseca avgusta. Čebelarji, ki vozijo čebele drugam v ajdovo pašo, morajo čebelne družine že poprej združiti, ker slabičev ni vredno voziti v ajdovo pašo. Kadar je pa prav dobra čebelna letina, ni treba panjev združevati, ako smo pazili na to, da je imela matica v plodišču vedno dosti prostora za zaleganje. Ako nismo pazili na to, se lahko zgodi, da bo jeseni v panjih polno medu, pa malo mladih čebel. V tem primeru je tudi treba združevati, sicer bi zazimili na polnih satih malo čebel. Saj že star čebelarški pregovor pravi, da so po dobri čebelarški letini spomladi slabe čebele.

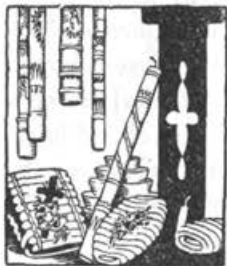
V prihodnji številki se pa pogovorimo o zimski zalogi.

Dvostranski čebelnjak ljubljanske podružnice na pasišču pri Št. Janžu pod Krimom.
(Sprednja stran.)

Doneski k vprašanju, ali tudi stara matica pred rojem poje.

(Konec.)

z opisanih dogodkov vidimo, da brezdvomno tudi stara matica poje; vendar je to le izjema, kajti veliko starih matic izroji, ne da bi pele. Ako hočemo dognati, kdaj se pojavi taka izjema, moramo poiskati vzrok, kdaj in zakaj matica sploh poje.

Znano je, da zapoje mlada matica navadno sedmi do dvanajsti dan potem, ko je izrojila stara matica. Ko zapusti mlada matica celico, si najprej prizadeva, da pomori ostale matice v pokritih matičnikih. Pregrize pa matičnik na strani tako, da z želom lahko doseže trebuh matice v celici in jo umori. Nadaljnje delo prepusti čebelam. Tako po vrsti pokonča vse matice v matičnikih. Ako pa čebele mislijo še na rojenje, skrbno čuvajo vse matičnike. Ker pa pevka ne more zadostiti svojemu naravnemu nagonu, da bi pokončala matice in zavladala potem v panju, postane zaradi skrbi za svoje življenje nemirna in začne od strahu peti. Pravilneje bi menda rekli, da kliče, ker s tem klicem izkūša pritegniti na svojo stran čim več čebel, s katerimi izroji navadno čez tri dni, ko se že oglašajo v celicah druge godne matice, ki si pa iz bojazni do pevke ne upajo iz matičnikov.

Da matica res od strahu poje, sem se prepričal pred leti, ko se mi je primerilo, da je izprašena matica pela na satu, ki sem ga vzel iz panja, dasi je bila ena sama v panju, ki tudi ni imel zaleženih matičnikov. Ko sem pa sat postavil nazaj, je takoj utihnila. Sicer je pa gotovo že vsak opazil, kako plaha žival je matica, kako se skriva med čebele, kako se izmika, ko jo hočemo prijeti. Če pa jo opazujemo pri petju, opazimo, da nikdar ne poje med tekanjem, ampak vsikdar postoji, se prihuli

k celicam, potem zapoje, nato pa zopet dalje hiti. To tekanje in nemir se veča do rojenja. Tako torej mlada matica pri druju! Ako pa pride stara matica v enak položaj, tudi ona oznanja roj s petjem.

Ako je ob rojenju nestanovitno vreme, kot je bilo n. pr. lani, opazimo pri čebelah različne izredne pojave. Če ne more stara matica pravilno deveti ali deseti dan potem, ko je zaleгла prvi matičnik, izrojiti, se lahko primeri, da puste čebele matici, da vse pokrite matičnike pokonča, nepokrite pa čebele dalje goje. Rojenje se potem za nekaj dni zavleče. Ako pa čebele izpraznijo še nepokrite zaležene matičnike, pa panj rojenje za dalj časa opusti. Zgodi se pa tudi lahko, da čebele branijo matičnike (to vse je odvisno od vremena, paše, od moči družine in od medene zaloge). V tem primeru zapoje stara matica. Nič čudnega, saj mlade matice že škrablajo v matičnikih. Večkrat se pa tudi pripeti, da prva mlada matica, ki se poleže, staro umori ali pa narobe.

Kakor se pa primeri pri druju večkrat, da ne gre z rojem ena sama matica, ampak včasih po dve, tri in tudi po več, prav tako se dogodi, da tudi stara pevka ne gre sama, marveč se pridruži roju ena ali več mladíc. Pri takih rojih opazimo iste znake kot pri mešanih rojih z neenakimi maticami, vendar ne tako očitno, ker so čebele vse iz enega panja.

Resnica je in bo ostala in se ne da izpodbiti, da se čebele ravna jo strogo po naravnem zakonu. Zdi se pa, da tudi tukaj ni pravila brez izjeme. Do te pa sili čebele narava sama. Vendar bo pa ostalo pravilo naravnega zakona, namreč da stara matica pred rojem ne poje. Še bolj pa bo držalo pravilo istega zakona, da poje matica, najsi bo stara ali mlada, le, ko je posebno zbegana, osobito kadar so v panju za-

straženi zreli matičniki. To se pa pri prvih zgodi redkeje, rekli bi izjemoma, pač pa vsikdar pri drugih.

Franc Hernja v Središču.

IV.

Naj mi bo dovoljeno, da k vprašanju, ali tudi stara matica pred rojem poje, še jaz dodam majhen prispevek. Pred več leti sem imel v nekem panju večje opravilo, tako da sem razdejal do malega vse gnezdo. Sat, na katerem sem zapazil matico, sem prestavil posebej na drugo kozico. Ko pregledujem še zadnje sate, najdem zopet — matico. V prvem trenutku nisem vedel, ali se motim ali je res. Vzamem še sat, na katerem je bila prva, ter oba vstric gledam. Na vso resnico se prepričam, da je na vsakem satu po ena matica. Jasno se je dalo razločiti, da se je ena bolj počasi premikala, druga pa je precej urno švigala med čebelami. Prva je bila torej starka, druga pa mladica, a tudi že oprášena. Družina je prelegla; matičnikov v panju ni bilo več. Nekako milo se mi je storilo, da sta matici tako strpljivo, mirno skupaj živeli kljub obče znani hudi nestrpnosti med maticami. Sklenil sem pustiti obe in dal sem vse satje s čebelami vred v prejšnjem redu nazaj, da pozneje lahko doženem, kako dolgo bo trajalo to »bratstvo« ter kako dolgo bosta obe matici v panju.

Pozneje sem ta panj pregledoval približno vsakih 14 dni. Že pri prvem pregledu sem našel obe matici na enem satu. Ko ju tako opazujem, se stara matica na široko razkorači, život k satu prihuli ter zapoje kake trikrat: ti-ti-ti. Glas je bil nekoliko krajši in rahlejši, nego smo ga vajeni slišati od mladih matic. Ta slučaj mi je potrdil moje že staro prepričanje, da matica, bodisi mlada ali pa stara, poje iz strahu, v zadregi za življenje. Saj mlada matica, kadar poje, že z nemirnim kretanjem izraža bojazen in zadrego. V zgoraj navedenem slučaju pa, ko sta prišli matici blizu skupaj, je stara zapela. Zakaj stara? Ker so si čebele izpodredile

mlado, ki je že zalegala, in je starka slutila, da je v panju odveč ter zaradi tega v nevarnosti za življenje.

Glede glasu stare matice pa se moje mnenje opira na izkušnjo, ki jo imam od nekdanje svoje glasbene »umetnosti«. Ako je bilo pisano: »forte« (močno), sem moral zajeti polna pljuča »duška« (zraka), da sem mogel izvabiti pihalu glas. Čebelni dihalni organi (nadomestilo za pljuča sesalcev) obstoje v glavnem iz dveh razmeroma velikih mehurjev, ki ležita v zadku na vsaki strani po eden, in sicer pri matici prav pod jajčniki. Oprášena matica pa ima obilne, z jajčki natrpane jajčnike, ki zavzemajo dobro polovico zadkove prostornine. Zaradi tega so dihalni organi bolj na tesnem in se ne morejo toliko z zrakom napolniti, da bi dali tako krepak in zategel glas kakor pri neoprašeni matici, ki ima jajčnike skoraj prazne.

Z mnenjem g. urednika se strinjam tudi jaz, da namreč stara matica poje le slučajno, torej tudi ne pred rojenjem ne vsakokrat, kakor n. pr. mladica.

Pri zgoraj omenjeni družini z dvema maticama sem na podlagi večkratnega pregledovanja dognal, da sta obe matici — čeprav le strpno, gotovo pa ne v kaki prijaznosti — živeli skupaj dobrih šest tednov. Šele proti jeseni je stare zmanjkalo. Pri tem večkratnem opazovanju sem staro matico celo zasačil pri zaleganju. Čeprav bržkone ni legla redno, se ji je vendarle zljubilo, da je tu pa tam znesla par jajčkov ter hčerki posel lajšala.

Večkrat čitamo, da po preleganju čebele pustijo včasih poleg mlade matice še starko nekaj časa živeti, a da stara ne zalega več, ker bi jo sicer mladica takoj umorila. Iz vsega dosedaj navedenega je pa razvidno, da marsikaj pišejo, kar izbrise lastna izkušnja. Jurančič.

Mladi čebelarji so naš up! Njihovi izobrazbi posvetimo največjo pozornost! Pomačajmo jim, kjer jim le moremo. Da vzgojimo dober čebelarski naraščaj, bodi naša največja skrb!

Prvi spomladanski izlet.

Virmašan.

težkim srcem pričakuje vsak čebelar prvega pomladnega izleta. Različne so zime, marsikatera je mila, toda oblačna, brez toplih solnčnih dni, da se primeri, da prebijejo čebele dva ali tudi tri mesece v panjih. Ako so zdravi, dobro zapaženi, ne na prepihu in imajo zadostno zalogo dobrega medu ali vsaj sladkorja, se ni bati slabega prezimljenja, oziroma griže.

Ako piha topel jug in je dan solnčen ter kaže toplomer v senci vsaj 8° C toplote, odstrani pred čebelnjakom vse, kar bi čebele utegnile ovirati pri izletu ozir. pri povratku. Dostikrat se primeri, da leži sneg še okoli čebelnjaka. Potrosi ga s slamo, z listjem ali z žaganjem. Pepela ne uporabljaj, ker se preveč zaje v sneg in ne nudi čebeli, ko sede nanj, nič toplote. Opozori domače in sosede, naj ta dan ne obešajo perila blizu čebelnjaka, ker se čebelam blešči od solnca in rade sedajo nanj ter vsega ponesnažijo. Če se sam dosti giblješ pred čebelnjakom, obleči kako slabo staro obleko, da je ni škoda, ker boš od trebeža tak kot slikar, ki dela z rjavo barvo, pa je več na njegovi obleki nego na predmetu, ki ga slika. Razumen čebelar pozna že po letu čebel, kako je s panjem. Veselo odletavanje in priletavanje ter prašenje na bradi je dokaz, da je panj zdrav in v redu. Pri kakem panju boš na bradi opazil nekak nemir in potrtoost med čebelami, ne tistega živahnega vrvenja kot pri drugih. Vse kaže, da ni v panju vse v redu ter da je brez matice.

Oni panj tam v kotu je videti kot mrtev. Lansko leto je bil najboljši medar. Ima mlado, rodovitno matico in vendar ga ni na izpregled. Potrkaj na lahno na panj — radovoljno se ti oglasi. Pusti ga lepo na miru, ker še ne čuti potrebe za izlet. Iz

izkušnje vem, da so taki panji najboljši plemenjaki.

Zunaj si vse pregledal, vse posebnosti zapisal v zapisnik, da ne pozabiš kaj, poglej pa še napajalnik. Ako ga obletavajo, je znak, da še goje zalego in da zaradi tega potrebujejo vode. Napolni ga z njo in vrzi vanjo par zrn soli. Tudi čebela je potrebna nekaj soli, čeprav zelo malo.

Sedaj pa stopiva v čebelnjak. Ker sumiš, da je samo en panj brezmatičen, pogledaj najprej tega. Zdrav panj, ko ga odpreš, močno zašumi in se tudi kmalu pomiri, brezmatičen pa šumi kar venomer. Opaziš takoj, da je brezmatičen, ker ima satnike in okence ponesnažene. Ako je še dosti živalen in z zalogo še ni na koncu, mu dodaj rezervno matico iz prašilčka z vso zalogo in z živaljo vred. Lahko si pomaga čebelar, ki pusti jeseni rezervne družine v prašilčkih za take primere. Imeti bi moral vsak čebelar na vsakih pet panjev vsaj eno rezervno matico.

Jaz imam za take potrebe več eksportnih panjev na devet satnikov. Predelane imam tako, da za peti sat vtaknem ločilno desko in v takem panju prezimujem dve družini, vsako na 4 satih. Ako spomladi ne porabim matic iz teh panjev, jih pustim, da enkrat rojijo (roj je do 3 kg težak!), družca pa zabranim in mi mlado matico oprai. Lahko pa te panje uporabim tudi med letom za prašenje matic. V dobri paši mi oprai do pet matic, ki jih lahko porabim pri onih A.-Ž. panjih, katerim hočem iz katerega koli vzroka matico premeniti.

Zašel sem nekoliko predaleč od predmeta, pa vsaj tudi prašilčki spadajo k prvemu pomladnemu opravi, čeprav ne neposredno.

Tako napraviš z brezmatičnim panjem, ako imaš rezervno družino. Če pa je ni, maš, združi brezmatičnega s sosednjim

panjem. Čebele ometi z satja. Ako ima še dosti medu, dodaj ga kakemu potrebnemu panju. Po navadi je brezmatičen panj tudi že z zalogo na koncu, ker radi nemira čez zimo tudi več porabi. Ko si združil panj, ga zapri in toplo odeni, zvečer pa mu daj malo toplega medu, da se čebele sprijaznijo.

Jeseni si pustil vse panje enako močne, toda sedaj imaš tu pa tam kekega slabiča. Izgubil je izredno mnogo živali čez zimo. Slabič je in ostane slabič, zato ga združi s kakim panjem. Prej pa moraš slabiču matico uničiti. Kaj ti pomaga, ako ga še tako neguješ, ko si pa ne more nikamor pomagati. Škoda truda in jeze!

Preglejmo še druge panje! Odpri panj na lahko, odmakni okence, da izvlečeš lepenko. Na njej imaš takoj jasno sliko, kako je s tem panjem. Na njej imaš vse mrtve čebele, ves drobir in tudi kako pokvarjeno zalego. Po črtah drobirja spoznaš obseg čebelnega gnezda, koliko satov obsejajo in koliko jih je še nedotaknjenih, da veš, kako je glede živeža. Pripravi si zaboj in stresí vse skupaj z lepenke vanj. Ob priliki drobir preseješ, mrtve čebele zakoplješ ali vržeš v ogenj, drobir pa stisneš v kepe in shraniš za kuho voska. Kdor nima lepenke, naj dno panja z grebljico temeljito osnaži, ker neosnažen panj je pravo leglo čebelnih več in uši. Žali-

bog so še čebelarji, ki na to ne polagajo nikake važnosti.

Kako si napraviš lepenke, je že pisal »Slov. Čebelar«. Kdor tega ne zna sam, naj prosi čebelarja, ki jo uporablja, in on mu bo rade volje pokazal. Lepenka je izredno praktična in je ne bi smel pogrešati noben čebelar v svojih A. Ž.-panjih.

Spomladi naletiš tudi na kak panj, kjer trka glad na vrata. Ako si tako srečen, da imaš po lanskí letiní kaj rezervnih medenih satov, odvzemi lačnemu panju nekoliko praznih in jih nadomesti z medenimi. Je to najhitrejša in najbolje pitanje, ker najmanj vznemirja čebele. Ako nimaš medenih satov, ogrej medu in ga pokladaj zvečer, in sicer 1 do 2 kg na enkrat. Zjutraj odstrani posodo, da ne privabiš roparic, ako so dnevi topli, toda brez paše.

Sedaj imaš za enkrat vse urejeno. Ako nimaš zapisnika, si zabeleži s kredo na panj vse, kar si opazil v njem glede zaloge, zalege in živali. Čebelnjak zapri. Ako zima še kaj primakne, si potem lahko brez skrbi, da bodo čebele tedaj zopet lahko čakale boljših dni, ko jim bo narava nudila že vsaj obnožino za njih zarod.

Sam pa še pridno čitaj »Slov. Čebelarja« in čebelarske knjige, da boš sčasoma postal cel čebelar, kakor so bili tvoji predniki!

Tudi navaden dogodek.

I. Sajevec v Stari vasi pri Postojni.

11. številki »Slov. Čebelarja« iz leta 1926. beremo, da je imel čebelar Anton Pužel roj dne 5. septembra. To je že nekaj izvanrednega, vendar nemogoče ni, ker čebele rojijo več-

krat tudi zaradi lakote. Dobro bi bilo, da bi bil dopisnik tudi povedal, koliko satovja je ta pozni roj napravil.

Tem bolj moram pa jaz svoje čebelice pohvaliti, ker so mi oktobra meseca stavile satovje. Bilo je pa takole. Dne 6. oktobra sem še zadnje panje po boljševisko zazimoval, to je, da sem boljšim panjem medene sate jemal in jih slabejšim dodajal. Pri tem opraviu sem prišel do panja, ki je imel matico v medišču. No, sem si mislil, zdaj je prišel čas, da pojdeš spodaj v plodišče, ker tam moraš biti. Panj nekoliko nakadim in začnem najprej

spodnje sate jemati in jih postavljati na kozico. Potem začnem jemati okvirje iz medišča, ki so bili dobro z medom zanešeni. Prestavil sem jih kar po redu, le dva sem z boljšima zamenjal. Nato vzamem rešetko iz panja in denem deščice vanj. Videl sem, da je nekaj čebel ostalo zgoraj v medišču, zato sem pustil med dvema deščicama za prst široko odprtino, z namenom, da se pomaknejo še ostale čebele k drugim v plodišče. Pa sem se po svoji neprevidnosti zelo varal! Ko sem dne 24. oktobra stavil slamnice v medišča, in odprl omenjeni panj, zaslišim iz njega nenavaden šum, in gorkota je silila iz panja. Obenem zagledam v medišču roj, ki veselo zdeva satje na strop. Napravil je bil že pet lepo belih satov. Na dveh je bilo tudi kakih 12 centimetrov na okrog že lepo zadelane čebelne zalege, drugo satje je bilo pa z medom zalito. Potem pogle-

dam v plodišče ter začnem odvezovati sate ter vidim, da so trije popolnoma prazni, deloma tudi četrti. Šele sedaj se mi je zasvetilo, kako se je to zgodilo. Matica je bila ostala v medišču in zato so se čebele vrnile k svoji materi in začele izdelovati novo gnezdo. Tvarino so pa od spodaj prinašale. Tukaj vidimo, koliko premorita pridnost in vztrajnost. Koliko so se morale revice truditi, da so si napravile zadosti gorkote za proizvodnjo voska. Ni mi preostajalo drugega, nego da sem satovje izpodrezal ter čebele in matico v medišče ometel. Matica je mlada in zelo rodovitna. Pa tudi čebele ne počivajo; da je le lep solnčni dan. Pridno prinašajo že sedaj obnožino.

Takih posebnih pojavov je v čebelarstvu mnogo in marsikaj bi vedeli povedati starejši čebelarji, ki pa žal prav malokdaj primejo za pero.

Dvostranski čebelnjak ljubljanske podružnice na pasišču pri Št. Janžu pod Krimom.
(Zadnja stran.)

Mesečni pregled za marec 1927.

Razpredelnica I.

XXX

K r a j (z morsko višino)	Označba opazo- vanega panja	P a n j j e n a t e ž i						Toplina zraka				Dni je bilo									
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg	največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		mesečni tretjini dkg			mesečni tretjini dkg															po- rabil	dne
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	dkg	dne	C°											
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	70	90	—	200	—	—	+ 23	— 3	+ 8	21	12	2	11	8	12	9
Vič pri Ljubljani (298 m) . .	A.-Ž.	—	—	—	60	60	70	—	190	—	—	+ 17	— 2	+ 7	18	16	2	15	1	15	10
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	60	80	100	—	240	—	—	+ 16	— 5	+ 5	23	17	—	10	10	11	11
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	5	95	60	40	30	—	30	—	—	+ 22	— 0	+ 6	5	21	9	1	8	14	9
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	45	70	55	—	165	—	—	+ 19	— 2	+ 8	18	9	3	13	10	8	25
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	45	65	70	—	180	—	—	+ 14	— 0	+ 4	23	12	3	10	13	8	29
Javornik n. Gor. (553 m) . .	A.-Ž.	—	5	10	80	75	65	—	205	—	—	+ 19	— 2	+ 8	17	7	1	13	10	8	1
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	55	95	90	—	215	—	—	+ 16	— 3	+ 6	7	21	14	1	11	12	8
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 16	— 1	+ 3	4	15	8	1	12	8	8
Gor. Logatec (476 m)	Amerikanec	—	—	—	60	40	50	—	150	—	—	+ 15	— 2	+ 5	9	14	13	1	14	6	11
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	50	20	—	120	—	—	+ 15	— 2	+ 5	9	15	10	3	15	6	10
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	36	44	70	—	150	—	—	+ 18	— 1	+ 5	8	19	15	4	14	8	9
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	40	30	90	—	—	—	20*	—	—	+ 24	— 3	+ 8	5	24	10	—	9	12	10
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	—	—	55	40	60	—	155	—	—	+ 15	— 2	+ 6	5	19	12	—	7	18	6
Grastnik (250 m)	Gerstung	—	2	26	18	32	24	—	46	8	31.	+ 23	— 2	+ 8	6	22	11	—	9	12	10
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m) .	A.-Ž.	—	—	—	50	55	60	—	165	—	—	+ 11	— 4	+ 4	8	21	13	—	8	15	8
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	50	40	60	—	150	—	—	+ 19	— 1	+ 7	—	18	10	—	13	9	9
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	—	—	—	55	60	50	—	165	—	—	+ 13	— 3	+ 4	5	24	8	1	6	14	11
Vržej pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	110	100	60	—	270	—	—	+ 20	— 2	+ 8	5	22	15	—	13	12	6
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 19	— 1	+ 7	—	23	14	—	6	21	4
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	115	115	85	—	315	—	—	+ 17	— 4	+ 5	—	19	8	—	7	9	15
Sv. Lovrenc na Pohorju (442 m)	Sträuli	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* Donos izvira od ropa, podatek ne odgovarja zahtevam.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Marec 1927. Lepo se je poslovala letošnja zima in očarljivo je nastopila pomlad. Nebo je bilo v tem času jasno, solnce toplo, zrak miren ali nežno se gibajoč od zapada proti vzhodu. Bile so tudi izjeme. Novomeška postaja poroča, da se je pojavljal med 10. in 12. uro mrzel veter in sukal čebele, da je bilo vse črno pred čebelnjakom.

Pomladansko cvetje se je istočasno in enakomerno razvilo ob najugodnejših pogojih. Prisojni kraji so ponekod rdeli od resja, drugod je bilo pod redkim borovjem vse modro od pomladanskega žafrana, po nekaterih vlažnih travnikih pa so se beli zvončki kar borili za prostor.

Naše varovanke so dobile mnogo obnožine, a malo medu. Čudim se, da je le pet postaj izkazalo za drugo polovico meseca nekaj donosa, pa še od teh ga ena pripisuje ropu.

Poraba medu je bila velika, ker so se čebele z vso vnemo lotile novega zaroda. Naglo krčenje zaloge ne bo prenehalo, dokler ne bo paše. Zato so čebelarji pregledali, precenili in po potrebi izpopolnili zaloge živeža, da ne bi jih nekega dne zalotilo dejstvo, da so jim čebele pomrle od lakote.

Razveseljivo je, da o boleznih, ki v drugih državah zahtevajo toliko žrtev, pri nas skoraj ni sledu. Le gniloba nam v vzhodnih krajih še dela sramoto. Hitro bi prenehala, in tudi čebelarstvo bi se zelo dvignilo, ako bi vsi napredni čebelarji delali po zgledu našega poročevalca g. Poliča, ki opravlja odgovorno službo, ima dovolj posla s svojim velikim čebelarstvom, pa se poleg tega še briga za splošni napredek čebelarstva stroke. Po nedolgem bivanju v Ptujju nam poroča: »Ko sem prevzel vodstvo podružnice za Ptuj in okolico, sem odredil, naj pregledajo vsi odborniki čebelarstvo svojega okoliša, osobito glede gnilobe, o kateri se toliko govori. Vsak odbornik je dobil določen rajon. Konec aprila meseca zberem vsa obvestila ter pošljem celotno poročilo o stanju čebelarstva naše podružnice. — Omenim naj še, da je tu mnogo neorganiziranih čebelarjev. Nadel sem si nalogo, da jih pridobim za društvo.

Dosedaj se je po mojem prizadevanju vpisalo v našo podružnico 10 novih članov in na prigovarjanje drugih odbornikov pa štirje.« — (Živel g. Polič in ptujjska podružnica! Op. ured.)

Kvalifikacija matic.

Nadaljevanje povesti † g. Podbregarju v postno premišljevanje.

Veste, gosp. urednik, tisto znamenito sliko »Triglav na panju«, sem šel takoj pogledat, ko sem v zadnjem »Čebelarju« prebral veselo povest za predpustni čas. S čebelarjem, lastnikom te umetnine, sva si namreč dobra prijatelja. Toda verujte mi ali ne, bil sem naravnost razočaran. To, kar na tem panju vidiš, naj bi bil naš mogočni, v nebo kipeči Triglav? Nikdar ne! To je slaba podoba krtine, kakršnih je sedaj na stotine po vrtilih in travnikih. In za to krtino naj bi moj prijatelj dal dobrega in močnega prvca? Ne boš, Jaka! Ni ga dal, kakor pripoveduje vesela predpustna povest. Pač pa je pogrebel skupaj nekaj čebel s trotovkami in jih nesel slikarju čebelarju, držeč se

načela: Kakor ti meni, tako jaz tebi. Kakršna slika — tak roj. Moj prijatelj, pravi navihaneč, pa se je obenem hotel prepričati, ali je njegov znanec s triglavske ture tudi tako dober čebelar kot slikar. Žal, da je izkušnjo prav slabo preстал. Videl je, da roj nazaduje in da ima vedno več čebel »druge vrste« — trotovk, pa ni vedel zakaj. Ko je prišel moj prijatelj pogledat, kako roj uspeva, in mu je slikar čebelar potožil svoje gorje, pa mu je navihano odgovoril: »Panj ima pač srednje dobro matico, a vedel je: trotovkovo ima, ti pa, dragi moj slikar in čebelar, je ne poznaš, dasi vidiš polno grbaste zalege in izredno mnogo trotovk. Vsak berač svojo malho hvali, tako tudi moj prija-

telj. Naravnost hvaliti ni mogel, ubral je srednjo pot in trotovkovo kvalificiral za srednje dobro matico.

Toliko v obrambo dobrega imena mojega prijatelja. Tega madeža, da bi on kot izkušen čebelar ne poznal matice, ne pustim na njem, tudi če bi ga moral braniti proti samemu trotovkemu ministru, ko bi ga imeli. Če bi se pa bil pregrešil proti tej ali oni izmed sedmeh čebelarskih zapovedi, bi Vam pa tudi kot nepristranski poročevalec povedal vse. Pa se ni. On ima namreč svoje čebele drugače izučene nego Ribničan svojega konja. Ribničanu je konj poginil, ko ga je naučil stradati, mojemu prijatelju pa čebele pomrjo, kadar jih nauči stradati. Žal, da se to tudi meni in Vam

zgodí. Vsi trije smo enaki. Nič si nimamo očitati.

Letošnjo pomlad smo čebelarji res uboge pare. Nikar se preveč ne hudujte, ako Vam od vseh strani poročajo o mrličih. Nismo neusmiljeni trinogi, če čebele stradati učimo. Vedite, dobro voljo imamo, a drete ni. Če damo za sladkor, pa tobaka ni. Brez tobaka pa čebele pikajo in če pikajo, tudi mrjo. Za kaj naj se torej odločimo: ali za sladkor ali za tobak? Vidim Vas, kako ste nagubančili čelo, slišim Vas, kako ste zavpili: »Prismoda — za oboje, za čebele sladkor, za čebelarja tobak.« Zagotavljam Vam, da bova z mojim prijateljem tako ravnala, dokler nama bo drete tekla. Dotlej Vas pa pozdravlja Vaš

Podbregar št. III.

Društvene vesti.

Tečaji v maju.

1. maja na Jesenicah celodnevni tečaj. Začetek ob pol 10 dopoldne pri čebelnjaku g. Šetince.

15. maja v Češnjicah pri Cerkljah na Dolenjskem celodnevni tečaj pri čebelnjaku g. Ajstra ob pol 10 dopoldne.

22. maja v Zadddvoru pri Sp. Hrušici celodnevni tečaj pri čebelnjaku g. Peterce ob 10 dopoldne.

29. maja v Vinskem vrhu pri Ivanjčkovcih celodnevni tečaj pri čebelnjaku g. dr. Vargazona ob 10 dopoldne.

Čebelarji, udeležite se tečajev v obilnem številu. Zavedajte se važnosti tečajev, kakor tudi stroškov in truda, ki jih te prireditve povročajo.

Prošnjam podružnic: Ptuj, Sv. Urban v Slov. goricah, Ljutomer, Vodice, Šmartno pri Litiji, Kamnik, Krtina in Domžale za celodnevne tečaje, nismo mogli ustreči.

Predavanja.

8. maja v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici ob 3 popoldne v šoli.

26. maja pri Sv. Benediktu v Slov. goricah ob 3 popoldne v šoli.

29. maja v Andrencih (blizu Sv. Andraža v Slov. goricah) ob 1 popoldne na domu Iv. Jurančiča.

Kdor hoče veljati za moža, priznava svoje slabosti. Tudi jaz čutim, da mi je zmanjkalo moči. Zato se s shodom 29. t. m. ob 25 letnici svojega čebelarskega potovalnega pouka poslovim od javnosti. Tako vabim vse čebelarje, zlasti svoje stare znance in prijatelje, da me obišejo. Jurančič.

Seja načelstva dne 4. februarja 1927. Navzočni gg.: prošt Kalan, Arko, Mesar, P. T. Tavčar, Ivo Verbič, Josip Verbič, Okorn.

G. predsednik je poročal, da je govoril v zmislu sklepa na zadnji seji širšega odbora z g. ravnateljem Mesarjem, ki je nato zopet prevzel mesto blagajnika in vodstvo blagovnega oddelka.

Blagovni oddelek. — Sklenilo se je, da se naroče zapore za žrela, kolesca za vtiranje žice, kvačice in žica za zažičevanje satnic. G. blagajnik Mesar je poročal o stanju blagovnega oddelka. Sklenilo se je, da se bo na prihodnji seji razpravljalo o režiji v blagovnem oddelku. Bilanca za leto 1926. se bo napravila meseca februarja t. l. Pri njeni sestavi bo pomagal g. blagajniku g. Ivo Verbič. Tajnik je poročal o delavnici za izdelovanje satnic. Poročilo se je vzelo na znanje. V prihodnji številki naj se pozovejo čebelarji, da čimprej pošljejo vosek v predelavo, odnosno, da ga ponudijo v nakup blagovnemu oddelku. Ker se je cena vosku zadnji čas nekoliko zvišala, se je sklenilo, naj g. ravnatelj Mesar temu primerno zviša nakupno ceno.

Slučajnosti. — V reprezentanco za vseslovanski čebelarski kongres v Pragi se je izvolil g. Žnideršič. Prečital se je dopis »Zveze čebelarskih društev« v Belgradu in vzel na znanje. Ker g. Jovan doslej še ni dostavil društvu aparata (električnega) za vtiranje žice, se je sklenilo, da se pozove, naj ga najkasneje v osmih dneh izroči. G. prof. Verbič je poročal o kmetijski razstavi. Odbor je že v zadnji seji sklenil, v koliko se bo društvo razstave udeležilo. Želja razstavnega odbora, da se poleg društva udeleže tudi drugi čebe-

larji, se bo upoštevala, če bo razstavni odbor nudil v ta namen zadostna denarna sredstva. Študijski knjižnici v Mariboru se je dovolilo brezplačno pošiljanje društvenega glasila. Gle-

de na željo nekaterih čebelarjev za posojanje knjig iz društvene knjižnice se je sklenilo, da se knjige ne izposojujejo. — Jože Okorn, tajnik.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima sejo dne 10. maja t. l. ob 8 zvečer pri »Nacetu«. Prosim za polnoštevilno udeležbo. — Fr. Prezelj, tajnik.

Podružnica za Trbovlje in okolico je imela redni letni občni zbor dne 6. januarja t. l. Po odobrenju zapisnika so se prečitali važni dopisi in pregledali došli ceniki. Potem sta poročala tejnik in blagajnik. Podružnica je štela 25 članov ter je imela v preteklem letu štiri zborovanja. Od blagajniškega perbitka 1223 Din 58 p se bo porabilo 1000 Din za nabavo točila, ki bo hranjeno v trboveljski šoli in bo vsem članom na razpolago. Podružnica ima sedaj že dve točili in eno stiskalnico za satnice in en parni topilnik. Za l. 1927. je bil izvoljen naslednji odbor: Fr. Lebar, šolski upravitelj, za predsednika; J. Hank, podjetnik, za podpredsednika; K. Omerzu, učitelj, za tajnika in blagajnika; A. Igričnik, rudar, M. Ačkun, paznik, odbornika. — Podružnica je sklenila, da priredi čebelarški tečaj dne 8. maja t. l. pri čebelnjaku g. M. Jenka v Hrastniku in še eno predavanje, za katero bo čas določen pozneje. Po možnosti se bo na splošno željo članov priredila čebelarstva zabava, oziroma majniški izlet k Sv. Katarini ali k Sv. Marku. Glede na slabo čebelarstvo leto napravi podružnica prošnjo za denarno podporo trboveljske in dolske občine, da podpre v tem letu najbolj prizadete čebelarje.

Novomeška čebelarstva podružnica je imela občni zbor dne 9. januarja t. l. V odbor so bili izvoljeni gg.: za predsednika Ferdo Kobal, za tajnika in blagajnika Puš, za ostale odbornike Ign. Medved, Alojzij Krovač in Fr. Bukovec kot zastopnika Trebanjske doline. Za delegata je občni zbor določil g. inž. Urbasa. Pri slučajnostih je občni zbor soglasno sprejel predlog: Osrednji odbor se poziva, da zastavi vse sile, da izide čimprej »Čebelarški zakon«. Če bi se to ne moglo doseči za celo državo, naj se vsaj za Slovenijo. — Razgovor se je sukal zlasti tudi okrog prevažanja čebel v pašo in se je sklenilo, naj se izposluje naredba, da bo vsak čebelar dolžan vsaj 14 dni pred prevozom čebel v pašo prijaviti županstvu, kamor želi čebele prepeljati, svoj dovoz. Županstvo mu bo v sporazumu z določenim čebelarškim strokovnjakom odkazalo pašišče in dalo preiskati panje. — Končno je občni zbor sklenil naprositi osrednje društvo, da bi po možnosti »Slov. Čebelar« izhajal namesto 1. že okrog 20. prejšnjega meseca in objavljaj poročila opazovalnih postaj za prejšnji mesec, ne pa kot doslej, ko izhajajo poročila za dva meseca nazaj. — Sklenilo se je, da se po možnosti priredi spomladni čebelarški tečaj v Veliki Loki. — Puš, tajnik.

Podružnica v Gorjah je imela občni zbor na sv. Treh kraljev dan. Članov je bilo v preteklem letu 30. Dohodkov je bilo 518 Din 15 p, izdatkov pa 608 Din 90 p. Podružnično denarno premoženje znaša z preostankom iz l. 1925. 1755 Din 47 p. V odbor so bili izvoljeni: Jakob Polda, Vinko Božič, Janez Ropret, Anton Kocijančič in Franc Povšin. Za delegata je bil izvoljen Vinko Rožič. Podružnica je bila ustanovljena 1905. l. in tudi med svetovno vojno ni prenehala delovati. — Polda.

Občni zbor čebelarstva podružnice v Dolskem se je vršil 6. januarja t. l. Udeležba je bila slabše nego preteklo leto, mogoče zaradi slabe letine. Članov je imela podružnica samo devet. Enodneven čebelarški tečaj se je vršil pri Antonu Šimencu v Podgori na binkoštni ponedeljek. Vodil ga je g. profesor Verbič za kar se mu je izrekla zahvala. Računi so se pregledali in odobrili. V odbor za leto 1924. so se soglasno izvolili: Andrej Jemec za predsednika, Maks Učakar za namestnika, za odbornike pa Anton Šimenc, Fr. Godec, Josip Vode. Občni zbor sklene, da se iz podružnične blagajne nakaže 20 Din vsakemu tistemu članu, ki je pri podružnici že od početka, in sicer za plačilo članarine za leto 1927. — Andrej Jemec, predsednik.

Podružnica za Poljansko dolino je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. v Srednji vasi. Vršil se je ob piči udeležbi. Zeleti je, da bi se člani bolj udeleževali občnih zborov. Podružnica je imela preteklo leto eno predavanje. V tekočem letu naj bi bilo predavanje v Zireh pri Ignaciju Šorlu v začetku junija meseca. Podružnica je imela preteklo leto 25 članov. — Odbor je ostal še stari. Na novo je le izvoljen za odbornika v Zireh Franc Svetličič, tako da bodo tudi žirovski čebelarji zastopani, ker v žirovski okolici je mnogo čebelarjev, a malo članov. Čebelarji iz Poljanske in Žirovske doline, pristopite k podružnici, še je čas. — Odbor.

Podružnica Jarenina je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Zanimanje za čebelarstvo je jako mlačno. Vzrok temu je prenašlo obupanje, kajti bili sta dve letini zaporedoma zelo slabi in morali so nekateri čebelarji še pokladati hrano, da so jih obdržali pri življenju. G. predsednik je vzpodbujal čebelarje, naj ne izgube veselja, saj bodo letine, ki nam bodo dvakrat in še večkrat škodo povrnila, kajti za dežjem pride solnce. V odbor so bili izvoljeni stari odborniki. — Just Črnko, tajnik in blagajnik.

Občni zbor podružnice v Kranju se je vršil dne 6. januarja t. l. Blagajnikovo poročilo za leto 1926. je bilo odobreno. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika in blagajnika I. Ručigaj, za tajnika K. Kosmač, za odbornike pa I. Rorman in I. Zalesnik. — Pri raznoterostih so čebelarji prosili, da bi se priredil čebelarški tečaj v mesecu juniju ali juliju pri čebelnjaku g. I. Rozmana v Britofu. Podružnica prosi še enkrat osrednje društvo v Ljubljani, da bi nam Gorenjem dalo opazovalno tehtnico, in sicer čebelarju I. Rormanu v Britofu. Podružnica bi prispevala 400 Din. — I. Ručigaj.

Zveza čebelarških podružnic za Maribor je imela dne 19. marca t. l. v Narodnem domu v Celju občni zbor. — Predsednik gosp. Jurančič je pozdravil prav pristrčno navzočne ter izrazil veselje, da je prisotnih 23 delegatov. — G. Pirnat je predlagal, naj se pošlje vdanostna brzojavka Nj. Veličanstvu prestolonasledniku Petru kot pokrovitelju čebelarstva, kar je občni zbor z navdušenjem sprejel. — Tajnik g. Sorman je poročal, da je bilo delovanje Zveze v prvem letu zelo omejeno, ker so bili na lanskem ustanovnem občnem

zboru izvoljeni odborniki raztreseni po celi mariborski oblasti. Seja je bila samo ena in še ta v vlakcu ob povratku delegatov iz Ljubljane od občnega zbora Čebelarstva društva. Zveza je poslala vel. županu Mariborske oblasti prošnjo za nastavitel potovalnega učitelja in da se denarne podpore, ki so jih do sedaj dobivali okraj. ekonomski za porazdelitev posebno zaslužnim čebelarjem, poslej izročajo Zvezi, ki bi imela denar na razpolago ali za nabavo najpotrebnejših predmetov za napredno čebelarstvo ali za podpiranje podružnic, oziroma za zatiranje kužnih bolezni, v potrebi tudi za nabavo sladkorja potrebnim čebelarjem za krmljenje čebel. Odgovor je bil negativen. Glede potovalnega učitelja se glasi: Želja za nastavitel posebnega potovalnega učitelja za čebelarstvo za Mariborsko oblast nima nikakega upanja na uresničenje. Kmetijska služba je za sedaj organizirana tako, da je pri vsakem srezu kmetijski referent za vse kmetijske panoge. Pri oblastvih so specialisti za posebne glavne grane, kakor za poljedelstvo, vinarstvo, živinorejo. Slednji opravlja vse posle živinoreje, torej tudi čebelarstvo, svilarstvo, ribarstvo itd. Šele pri ministrstvu so specialisti za vsako detajlno panogo. Razširjenje specializacije pri oblastih je v današnjih prilikah obče redukcije osebnih izdatkov izključeno. Tudi ne bi bilo niti umestno, da bi se nastavili novi specialisti, dokler vsled pomanjkanja gmočnih sredstev že sedanjih ni mogoče izrabljati. V bodoče bo torej kazalo širiti čebelarski pouk kakor doslej s predavanji, ki bi jih prirejala društva s pomočjo svojih najbolje izvežbanih funkcionarjev. Država in samouprava pa bi to delo po finančni možnosti gmočno podpirali. Prepričan sem pa, da bo čebelarstvo v Mariborski oblasti mnogo pridobilo z novo ustanovljeno čebelarsko šolo v št. Jurju, ki bo lahko vzela v roke organizacijo čebelarskih predavanj. — Glede podpore se glasi odgovor, da za sedaj vobče ni nikakega kredita za pospeševanje čebelarstva. Vendar bi se taki krediti ne mogli uporabljati za veterinarsko-policijske, temveč samo za strokovno pospeševalne namene. — Zveza je bila torej brez sredstev in je bilo tudi radi tega vsako delovanje onemogočeno. — Blagajniško poročilo je podal g. Mirnik, sicer o blagajni, ki jo je imelo bivše društvo za Spodnje Štajersko. Ta blagajna mora preiti v last Zveze, ker se je prejšnje društvo razšlo. Po odbitku stroškov v znesku 50-69 Din (za ustanovitev Zveze) je ostalo v blagajni 1888-70 Din. — G. Kosi je pripomnil, da so s prestankom »Čebelarstva društva za Spodnje Štajersko« prenehale tudi vse njegove podružnice in da morajo, če jih še niso, takoj sklicati občne zbornice ter sprejeti nova pravila. — Poročili tajnika in blagajnika sta se sprejeli. — Glede novih volitev je priporočal g. Mirnik, naj bo večina odbora iz enega kraja, da bo poslovanje mogoče. Občni zbor je sklenil, naj bo ta večina za sedaj iz Celja in iz bližnje okolice. Predsednik g. Jurančič je izjavil, da na noben način ne bi mogel prevzeti ved. predsedstva. Na to je izvolil občni zbor na predlog g. Černeja za predsednika g. H. Peternela, za odbornike gg. J. Kosija, S. Raiča, A. Mirnika, F. Pirnata, D. Sormana, A. Pikla in J. Gaberška, za preglednike gg. I. Ravnikarja in J. Ofentaška. — Novi predsednik se je zahvalil za zaupanje z izjavo, da bo vse svoje moči posvetil Zvezi. Predlagal je, naj se Zveza obrne do centralnega odbora v Ljubljani, da ji odstopi za vsakega člana po 7 Din. — G. Pirnat, drž. živinozdravnik iz Maribora, je podal obširno in zanimivo poročilo o zatiranju čebelnih kužnih bolezni, o statistiki okuže-

nih krajev in o delovanju v preteklem letu glede zatiranja gnilobe. Temeljito poročilo so vzeli navzočni z zahvalo in z odobravanjem na znanje. O predmetu se je razvila obširna debata. G. Kolman je predlagal, naj podružnice dajo pregledati po strokovnjakih vse čebelnjake in postopajo v sumljivih slučajih strogo po zakonu. G. Černe je prosil navzočnega oblastnega poslanca g. Levstika, naj podpira v vsakem oziru stremljenje Zveze. Gospod poslanec, ki je sam vnet čebelar, je z veseljem to obljubil. — G. Raič je predlagal, naj se naprosi Čebelarsko društvo v Ljubljani, naj postopoma uredništvo »Slov. Čebelarja« liberalneje pri sprejemanju člankov. Saj ga vsak sam podpiše, bralci so pa tudi razsodni ljudje. (Bomo odgovorili v prihodnji številki! Op. uredništva.) — Z velikim odobravanjem je sprejel nato občni zbor predlog g. Kosija da se izvoli g. Jurančič kot dolgoleten vnet in nesebičen delavec za čebelarstvo za prvega častnega člana Zveze. Vidno ginjen se je g. Jurančič zahvalil in obljubil da bo posvetil še naprej svoje moči, kolikor bo le še mogel, napredku čebelarstva. — Nato je zaključil g. predsednik občni zbor. — S. Raič, tajnik.

Podružnica pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah je imela občni zbor 9. januarja ob mali udeležbi. Članov je vedno manj. Izgovarjajo se, da nimajo dobička od društva in da je »Slov. Čebelar« predrag. Krivo je pa tudi slabo preteklo leto. Veseli bomo, če nam čebele ostanejo vsaj pri življenju, naše delo in skrb pa sta tako zastoj. Odbor je ostal stari. — V našem okolišu je okoli 40 čebelarjev, ki bi lahko bili člani. — Odbor.

Podružnica v Domžalah je imela občni zbor dne 19. decembra 1926. l. Pridobila je 4 nove člane. Udeležba je bila precej obilna. Za predsednika je bil izvoljen g. Jernej Grad, za tajnika in blagajnika Karel Košir, za odbornike Anton Keršmanc, Karel Flis, Jakob Okoren, za delegata pa Jernej Grad, njegov namestnik Peter Grčar. Takoj po občnem zboru je bilo predavanje. Za vso pestro vsebino, ki nam jo je gospod predavatelj podal v kratkem času, mu izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Košir, tajnik.

Občni zbor podružnice v št. Rupertu na Dolenjskem se je vršil na novega leta dan popoldne v šoli v št. Rupertu. V odbor so bili izvoljeni: A. Lunaček, predsednik in tajnik, M. Kurent, namestnik in blagajnik, ter odborniki Franc Arh, Anton Rejc in Ivan Zidar. Za delegata za družbeni občni zbor je določen predsednik, za njegovega namestnika pa blagajnik. Članarino je plačalo 10 zavednih čebelarjev. Ker pašne razmere v tukajšnjih krajih niso baš ugodne, je malo čebelarjev. Žal, da njih večina nima volje za napredek in ne zmisla za skupno delo v organizaciji. Predsednik je dokazal, da se dajo tudi pri nas doseči uspehi z umnim čebelarjenjem.

V preteklem letu je imela podružnica Din 142-75 dohodkov in Din 299— izdatkov, torej Din 156-75 primanjkljaja. Po sklepu lanskega občnega zbora se namreč napravlja stiskalnica za vosek po zgledu Rojinove. Narajeni so šele železni vijak z matico in železne ploščice za platišča in pestišča. Za to je podružnica izdala Din 288—. Zaradi tega je nastal primanjkljaj, ki sta ga začasno pokrila predsednik in blagajnik. Odbornik Anton Rejc je podaril hrastovi platišči in čok za stojalo, vzlic temu bo za ostali material in delo do izvršitve še kakih Din 200— stroškov. Sklenilo se je, da podružnica zaprosi čebelarsko društvo podpore v ta namen. Ako je ne dobimo, bomo skušali pridobiti nekaj članov, da poplačajo stroške za sti-

skalnico. Seveda bo potem stiskalnica njihova last in ne podružnična. To bo le obžalovati, ker stiskalnica bi podružnici lahko dajala dohodke in vršila z izrabo voščin, ki jih gre sicer mnogo v nič, koristno delo in dvigala napredek čebelarstva.

Ker smo prepričani, da ne doživimo več tako slabe čebelarске letine, kakor je bila v preteklem deževja polnem letu, zato stopamo upa polno in pogumno v novo leto, neomahljivo zvesti društvu in čebelcam.

Vsem članom srečno, medunosno novo leto! L.

Podružnica za Rogatec z okolico je imela redni letni občni zbor dne 26. septembra 1926. l. Predsednik je podal letno poročilo o delovanju. Podružnica je priredila dobro obiskan tečaj o boleznih. Predaval je prof. Verbič. Nabavila je 800 m latvic za A.-Ž. in dunajske satnike, prodala stiskalnico za satnice dunajske mere in kupila novo za A.-Ž. satnike. Letina je bila tako slaba, da razen g. Soteška (ki je čebele prepeljal na Ptuijsko goro) ni pridelal v okraju nobeden nič medu. Podružnica je prosila pomoči in trošarine prostega sladkorja za pitje, a je bilo vse brezuspešno. Težko smo kupovali sladkor, a upamo, da nam bodo čebele letos vse to desetkrat poplačale. Sklenilo se je, da podružnica nabavi stiskalnico za vosek. V odbor so bili izvoljeni: Tone Stefanciosa za predsednika in tajnika, dr. Bratanič za podpredsednika, Martin Sotošek, Berc in Jakob Fišer. Pripilo je 5 novih članov. A. Stefanciosa, preds.

Krka. Tukajšnja čebelarška podružnica se je na izrednem občnem zboru dne 27. marca t. l. nanovo poživila. Vpisalo se je devet članov. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika Alojzij Intihar, šolski upravitelj, za podpredsednika in tajnika Franc Hočevnar, za blagajnika pa Alojzij Globokar. — Odbor je zaprosil za enodnevne čebelarški tečaj konec maja meseca ob priliki dvajsetletnice podružnice. — A. I.

Podružnica za Mežico in okolico. Predsednik je otvoril občni zbor ter podal kratko poročilo. Društveni tajnik je poročal o delovanju v preteklem letu. Podružnica je poslala Čebelarškemu društvu v Ljubljani 92 kg voska deloma za predelavo v satnice, deloma v odkup. Člani so porabili v preteklem letu 50 kg satnic, kar dokazuje, da je število panjev s premičnim satjem precej naraslo.

Po imeniku je bilo v preteklem letu 20 članov, ki so prezmili 281 kranjčev in 28 panjev s premičnim satjem. Kljub slabim letinam se razvija napredno čebelarstvo. Videti je, da se člani zelo zanimajo za čebelarjenje, ki prinaša uspehe. Podružnica je imela en občni zbor, tri odbore seje in štiri članske sestanke, na katerih se je razpravljalo o naših pašnih razmerah, o povzdigi naprednega čebelarstva, o prevozu čebel na ajdovo pašo, o praktičnem udejstvovanju na čebelarškem polju itd. Poleg tega se je vršilo meseca junija predavanje pri čebelnjaku g. Blatnika. G. Okorn je zelo zanimivo in popolno obrazložil čebelarjenje v panjih s premičnim satjem, podal smernice za uspešno čebelarjenje, navedel glavne hibe neuspešnega čebelarjenja itd. V splošnem je imela podružnica v preteklem letu precejšen uspeh.

Soglasno je bil izvoljen sledeči odbor: Miha Bivšek za predsednika, Franc Orešnik za podpredsednika, Franc Grauf, Franc Blatnik, Rudolf Gallob (tajnik-blagajnik) pa za odbornike; za delegata za občni zbor Čebelarškega društva za Slovenijo v Ljubljani je bil določen g. Fr. Blatnik.

Sklenilo se je, da priredi podružnica v februarju tečaj za kuhanje voska, predavanje v mesecu

marcu, čebelarško veselico meseca julija in čebelarško razstavo za Mežiško dolino jeseni v Mežici.

G. Ručnik je predlagal ustanovitev opazovalne postaje v novem šolskem čebelnjaku, ako se bo letos postavil.

Gallob, t. č. tajnik.

Podružnica za Ptuj in okolico je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. v šoli na Bregu pri Ptuj. Po pozdravu predsednika g. Podgorška je podal tajnik poročilo o delovanju podružnice. Odborove seje so bile 4. V preteklem letu se je priredil celodnevni tečaj o temeljih umnega čebelarstva in o čebelnih kužnih boleznih, ki ga je vodil potovalni učitelj g. Okorn. Dne 3. oktobra 1926 pa je predaval potovalni učitelj g. Jurančič o jesenskih opravilih in o kuhanju voska. Za oba tečaja je bilo precejšnje zanimanje. Na podlagi pooblastila okrajnega glavarja v Ptuj se je pregledalo več čebelnjakov ter ugotovilo nekaj gnilobnih in se je ukrenilo vse potrebno za udušitev nevarne bolezni.

Veliki župan v Mariboru je nakazal podružnici 250 Din podpore, kar se je vzelo hvaležno na znanje. S to podporo, za katero se je izrekla zahvala, je bila podružnici omogočena nabava točila.

Članov je bilo 19. Imeli so 283 panjev, od teh 281 s premičnim delom.

Prečital se je še dopis okrajnega glavarja v Ptuj, s katerim zahteva poročilo o uspehu pregledovanja čebelnjakov glede gnilobe.

Pri volitvah novega odbora je bil izvoljen za predsednika Anton Polič, železniški uradnik, za podpredsednika Ivan Podgoršek, mizar, mojster, za tajnika in blagajnika Franc Rižner, uradnik pri glavarstvu, za odbornike pa Franjo Jamšek, nadučitelj, Franc Kanceler, mizarski mojster in Franc Krček, posestnik. Za delegata je bil izvoljen Dav. Sorman davčni nadupravitelj za namestnika pa Polič.

Pri slučajnostih je poročal delegat g. Sorman o občnem zboru osrednjega društva. G. major v pok. Ferenčak je predlagal, naj se zaradi izboljšanja paše nasadi akacija semper florens, ki se je baje po drugih krajih dobro obnesla. Priporočal je tudi forsiran nasad navadne akacije.

Sklenilo se je letos prirediti poučen tečaj pri čebelnjaku g. Poliča ter nadaljevati boj proti čebelni gnilobi.

Fr. Rižner, tajnik.

Čebelarjenje leta 1926. na otoku Rabu.

Leto 1926. smem računati med najslabša svojega čebelarstva. Ob rani spomladi so se panji takolepo razvijali, da sem imel najlepše upanje. V prvi polovici aprila meseca so bili polni, proti koncu meseca sem jih pa že prestavil. Kadulja je bila pripravljena, da začne cvesti. Ni bilo treba drugega, nego da bo mesec maj bolj solnčen. Čebele so se že začele vračati domov mokaste, kakor da so bile v mlino. Ali vse upanje je pokvaril dež. Počelo je deževati in ni nehalo, dokler ni kadulja odcvetela. Glavna paša je bila za čebele in za mene izgubljena. Junij mesec ni bil nič boljši. Zasišlo je včasih solnce in čebele so hitro uporabile priliko, da so nanosile, kolikor so potrebovale zase za sproti. Glavna paša je minula, toda bil sem zadovoljen, da mi vsaj ni bilo treba pitati. Konec junija meseca sem šel za dvajset dni na pot. Ko sem se vrnil domov, mi pravi dekla, da je bilo okoli čebelnjaka vse polno mrtvih čebel, sedaj pa ko je nastalo lepše vreme, se ne vidijo več. Šel sem pogledat panje in videl sem, da so imele samonemorek novega medu. To je bil znak, da so prej umirale od gladi. Ni jih bilo treba pitati, ker se je bilo vreme poboljšalo, in so za sproti donašale.

Avgust je bil še dosti lep. Čebele so veselo donasale. Upanje sem imel, da ostane od jesenske paše nekaj tudi za mene. V prvi polovici septembra meseca sem pregledal panje in jih zopet našel prazne. V plodišču so še imele prilično medu, a v medišču se je le po nekaterih satih samo malo svetlikal. Ker sem moral konec oktobra meseca ostaviti Rab in se preseliti na otok Krk, sem pustil čebelam ves med v plodišču in medišču, ker sem

nameraval pri prevozu čebel na Krk pustiti satje v plodišču in medišču radi lažjega prevoza. Tako sem tudi storil. Zadnje leto mojega čebelarjenja na otoku Rabu je bilo za mene prav slabo, in da ne bi bil imel za domačo potrebo nekaj medu iz leta 1925., bi ga bil moral še zase kupovati. Upanja pa nisem izgubil in bom čebelaril še veselo dalje sedaj na otoku Krku. Kako bom čebelaril tukaj, bom sčasoma poročal.

Drobiž.

Avgust Bukovec.

Izmenjava matic jeseni je kaj preprosta stvar. Kadar v panjih ni več zalege, odstranimo staro matico in pustimo panj nekoliko ur brez nje. Takoj, ko opazimo, da je panj mater pogrešil in začel plesati, mu dodajmo novo, ki jo bo sprejel z velikim veseljem in s silnim šumom. Matice ni treba pripirati, pač pa takrat, kadar dodajamo kako posebno dragoceno, ki hočemo, da jo panj zanesljivo sprejme. V tem primeru jo denimo v matičnico, ki jo potisnimo med dva sata. Čez eno uro se prepričajmo, ali so jo čebele na gosto obsedle. Če so mirne in ne silijo z glavami skozi mrežo matičnice, izpulimo čepek in za primo panj, pa se bodo čebele in matica same izlepa pobotale.

Nekateri čebelarji imajo navado, da zapirajo vse matice v matičnice in jih postavljajo na dno panja v bližini satja. Iz početka čebele matico že še grejejo, če je pa noč hladna, jo zapuste in se stisnejo med satje. Zjutraj najdemo v matičnici popolnoma otrplo matico, ki ne more več gibati. To ne sme biti, zato moramo pri dodajanju matic uporabljati take matičnice, ki jih lahko potisnemo v ulico med dva sata tam, kjer je največ čebel.

Tudi jeseni ne sprejme vsak panj matice. Včasih, pa ne mnogokrat, naletimo na kakega nagajivca, ki se mlade matice brani z vsemi štirimi. Joka in tuli ter bega po več dni, preden se umiri, ves čas se pa vede tako, kakor da bi bil brez matice, čeprav smo mu dali drugo. Taki panji žalujejo dolgo za staro matico in se ne morejo, pa se ne morejo sprijazniti z novo.

So pa med panji tudi slepilci, ki matico sicer sprejmejo, toda kljub temu tulijo po več dni in se vedejo tako, da se jim čebelar da preslepiti ter jim doda še eno matico z dobro vero, da so prejšnjo zadušile.

Pred nekoliko leti je tudi mene tak panj dvakrat pošteno potegnil. Vzel sem mu starko. Kmalu je zagnal velik šunder, menil sem, da pridejo vse čebele iz panja. Ko je dobil novo

matico, se je naglo umiril. Prihodnji dan sem opazil, da je v tem panju zopet vse pokonci ter velik jok in stok. Meneč, da je umoril dodejano matico, sem mu dal opoldne drugo, in sicer zopet kar naravnost med čebele. Ves osupel sem v mraku opazil, da zopet pleše. Nastavim uho na panj in slišim, da je v njem tako razpoloženje kakor pred rojem. Bil sem trdno prepričan, da je umoril tudi drugo matico. Dodal sem mu tretjo; že čez pol ure je bilo v panju vse mirno. Na moje največje začudenje je panj drugo jutro zopet kazal vse znake panja brez matice. Sedaj mi je bilo zadosti. Potegnil sem sat za satom iz panja, in kaj sem videl? — vse tri matice žive! Ena se je mirno izprehajala po satu, dve so pa imele čebele na dnu panja v klobčiču. Seveda sem jih rešil iz neprijetnega položaja. Bile so nepoškodovane, kajti jeseni panj ne umori matice tako naglo kakor n. pr. poleti.

Zakaj se je ta panj tako čudno vedel, mi je še danes uganka. Je že imel posebne muhe!

Produksijske stroške za med so ugotovili švicarski čebelarji na podlagi točnih računov, ki so jih pisali razni čebelarji. Statistika obsega vsa leta od l. 1912. do 1924. V največ letih prodajajo čebelarji med pod lastno ceno, kvečjemu še neugodnejši, ker je v Švici med mnogo dražji (povprečna cena 4.50 franke, t. j. 50 dinarjev!) nego pri nas.

Tudi pri nas ne bodo računi drugačni, to se pravi, da čebelarje stane med več, nego dobe zanj.

Umazana konkurenca. Po ljubljanskih dnevnikih ponujajo nekateri »čebelarji« fin »namizni« med po 22 Din 50 par na debelo. Mi pa vemo, da so ponudniki med nakupili v Banatu po 16 Din in ga sedaj prodajajo v Sloveniji za domač med. F i n e g a medu tudi na Hrvatskem ni mogoče dobiti izpod 20—22 Din. Zato si vsakdo lahko misli, kakšen je ta »namizni« med. Poskrbeli bomo, da bo javnost točno informirana o kakovosti tega blaga in o primernosti zahtevanih cen.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo
v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	160	—
Euskol (zavitek)	8	—
Kadilniki (boljši)	90	—
Kadilniki	85	—
Čebelarska kapa s tkanino	45	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani	34	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	46	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	70	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	30	—
Čebelarske rokavice	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	18	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice	14	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran	130	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 4 kg	12	—
Pločevinaste posode za med, za 55 kg	200	—
Pločevinaste posode (glej doza) za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	1000	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	1100	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	1120	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	1220	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	3580	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdolavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	44	—
Svetiljke za zalivanje satnic	53	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
* 6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 10 satnikov	280	—
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	325	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	350	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1·25	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1·50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1·40	2	80
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	5	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	8	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	40	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	—
Matična rešetka, močna (domačega fabrikata), za 1 panj	12	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	34	—
Klešče za gorko stavbo	26	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklina šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—